

ČTVRTEK

V. vydání

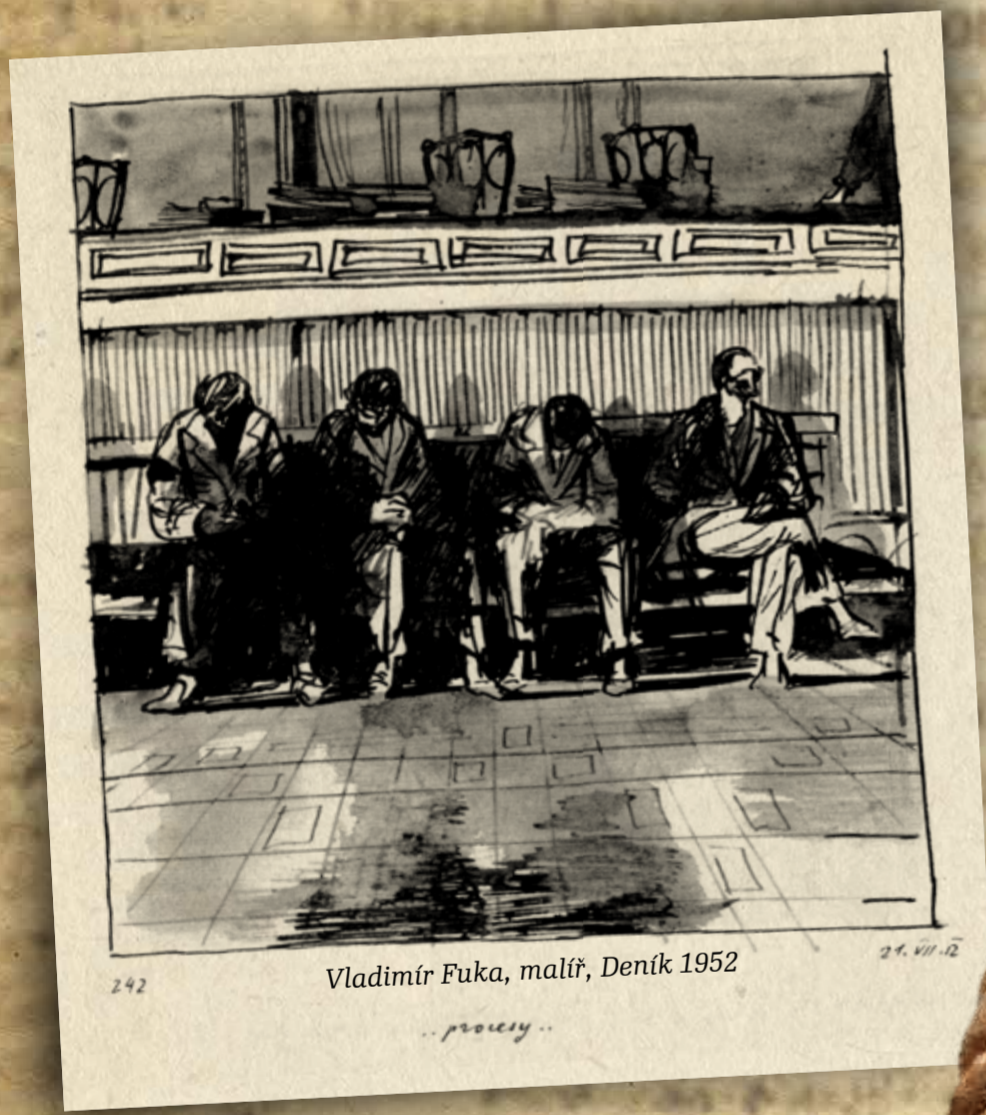
22
ČERVEN

RUDÉ PRÁVO

1950 ÚSTŘEDNÍ ORGÁN KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA

Jménem republiky

A JEJÍHO LIDU!

Výpověď obžalované M. Horákové

Bdělost našeho lidu zmařila spiknutí bandy záškodníků a špiónů, spolčených s imperialistickými diplomaty

Špionáž, rozvrat, návrat ke kapitalismu – program agentů ve službách podněcovatelů války

Rozdrtili jsme bandu zrádců, rozdrtíme každého nepřítele lidu!

Rozsudek státního soudu dopadl plnou vahou na odpornou bandu velezrádců a špiónů

Projekt podpořili:

Hlavní mediální partner:

JSNS.CZ

PŘÍBĚHY
BEZPRÁVÍ

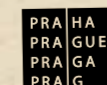

nadační fond avast

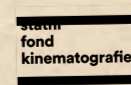
LEPŠÍ ŠKOLA
PRO VŠECHNY

Ondřej Fryc

Jan Barta

Dušan Šenkypf

Česká televize

Libor Winkler

Hana Dvořáková

Martin Hájek

David Holý

..accace

Autoři: Jiří Sovadina a Petr Šimíček; Na výstavě se dále podíleli: Karel Strachota, Kateřina Majdiaková, Dorotea Mejstříková, Aneta Kočíková;

Jazyková korektura: Veronika Ďuríčková; Produkce: Zuzana Kozáková; Grafické zpracování: Mowshe

PO VÁLCE KOMUNISTÉ SLIBUJÍ, ŽE BUDOU JINÍ

Za první republiky byli komunisté většinou národa vnímáni jako strana odmítající nový československý stát a jeho parlamentní systém. V očích demokratických voličů tak byli na jedné lodi s českými fašisty, slovenskými nacionalisty či obdivovateli nacismu. Po druhé světové válce bylo najednou vše jinak. Komunisté, přátelé sovětských osvoboditelů a Stalina, se stali poprvé v dějinách vládní stranou. Bylo povoleno jen šest politických stran, které tvořily Národní frontu Čechů a Slováků. Jejich zástupci byli ve vládě, a neexistovala tedy žádná opozice.

Komunisté změnili záměrně taktiku, k ovlivňování veřejnosti cíleně využívali média. V zemi vycházel svobodný tisk, vysílal rozhlas bez cenzury a lidé mohli číst informace z různých zdrojů. Komunisté ale dobře vycítili, jakou sílu mají média, a využívali je k propagaci svých cílů nejintenzivněji ze všech. Jejich stranický list Rudé právo sliboval rychlá řešení složitých problémů a šťastnou budoucnost pro všechny. Co se povedlo, vydávali v médiích za svůj úspěch, z toho, co se nepovedlo, obviňovali zpravidla ostatní strany.

Říkáte, že porušujeme zákon. Ano! My porušujeme zákon, my porušujeme zákony, podle nichž hladový proletář a zoufalá dělnická matka jsou zavíráni, zatím co vaše společnost je složena ze živlů, které by i podle vašich zákonů patřily do kriminálu. [...] A my, my jsme stranou československého proletariátu a naším nejvyšším revolučním štábem je skutečně Moskva. A my se chodíme do Moskvy učit, víte co? My se od ruských bolševiků do Moskvy chodíme učit, jak vám zakroutit krk.

— Klement Gottwald, vůdce komunistů na půdě Parlamentu, 1929

Budeme-li nadále ještě intenzivněji pracovat, naučíme-li se řídit své hospodářství a svůj stát a zůstaneme-li jednotni, pak nám tuto svobodnou republiku, již jsme dostali díky obětem Rudé armády, již nikdo nevezme a my ji vybudujeme ve šťastnější domov nás všech i celého národa.

— Klement Gottwald, předseda KSČ v plzeňské Škodovce, 26. září 1945

...navazujeme na Masarykovo historické dílo a přijímáme z Masaryka všechny živé hodnoty, a především jeho demokratické a humanitní ideály, jež v nové formě uplatňujeme.

— z protokolu sjezdu KSČ, březen 1946

1940–1945

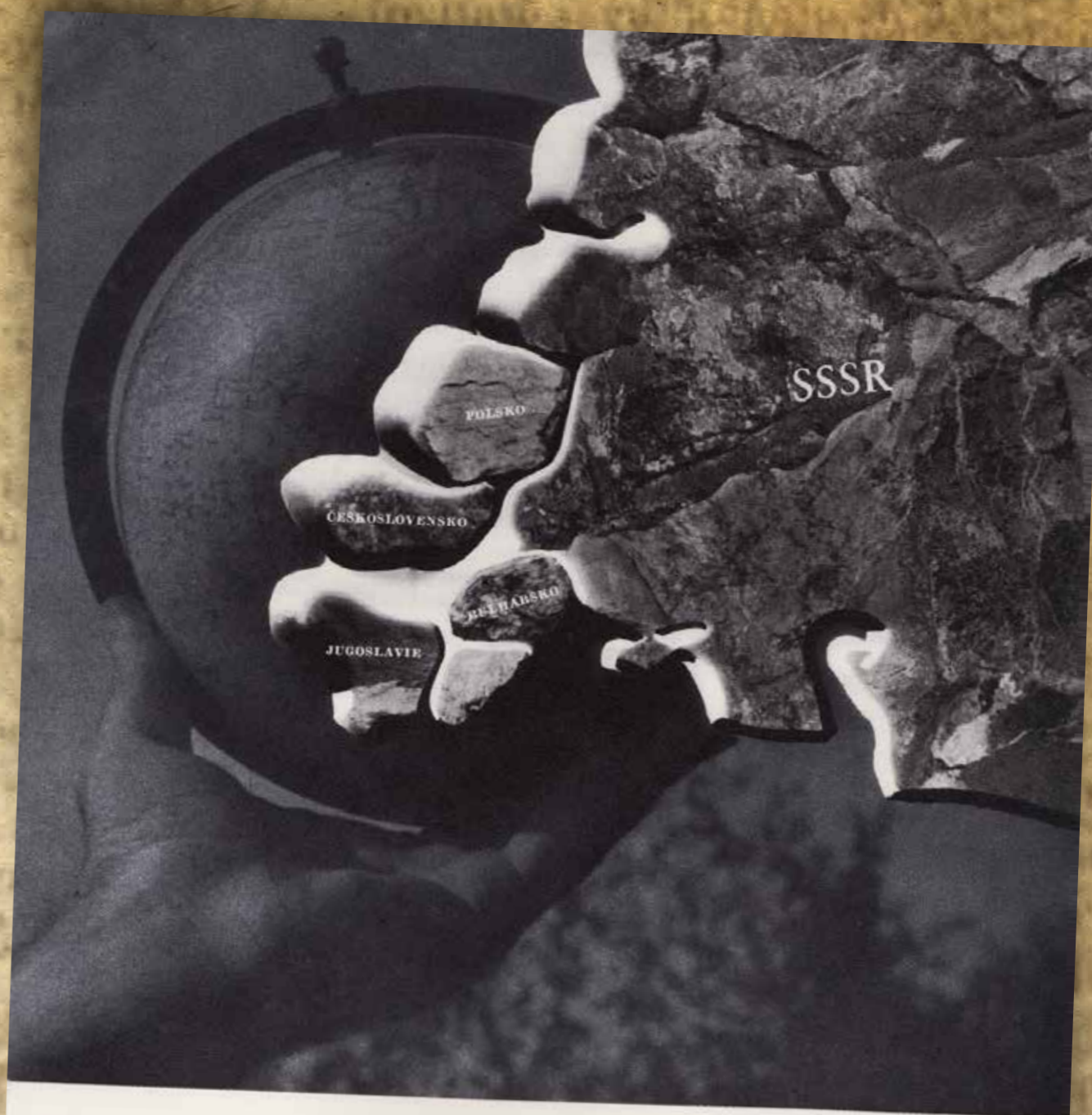
Za války se Milada Horáková, česká právnička, politička a známá bojovnice za práva žen, zapojila do odboje proti nacistům a byla za svou činnost léta vězněna. Na Pankráci, v Terezíně, v Drážďanech či v ženské věznici nedaleko Dachau. Po osvobození americkou armádou se vrací do Prahy a setkává se s manželem a dcerou

Janou. Rychle se zapojuje do společenského dění. Respektovaná a obdivovaná politička zastává funkce ve vedení národně socialistické strany, je poslankyní Parlamentu, je aktivní v mezinárodním ženském hnutí, pomáhá osvobozeným vězňům a pracuje na dobrém obrazu Československa v zahraničí.

BRATRSTVÍ V BOJI I V MÍRU

Aby se bratrství uskutečnilo, má splnit naše armáda tyto předpoklady:
 Demokratičnost a lidovost bude zárukou věrnosti našeho lidu.
 Jednotný výcvik a jednotné zbraně s Rudou armádou budou zárukou technické vyspělosti.
 Jádro armády z osvědčených bojovníků, bude zárukou její věrnosti.
 Výchova a osvěta bude zárukou bojové morálky.
 Očista bude zárukou skutečného bratrství.
 Spravedlivá odměna a uznání vojákům bude zárukou jejich nadšení.
 Rovnost Čechů a Slováků bude zárukou vzájemné pomoci v boji.

PŮJDEME S TĚMI, S KTERÝMI SÍLÍME

Se Sovětským svazem jsme vyhráli válku, s ním vyhrájeme i mír.
 Spoluprací se slovanskými národy jsme početně a národnostně silni.
 Najdeme vždy poměr ke všem demokratickým sousedům.
 Přátelstvím s Amerikou, Anglií a Francií chceme, aby se naše slovanská politika stala světovou.

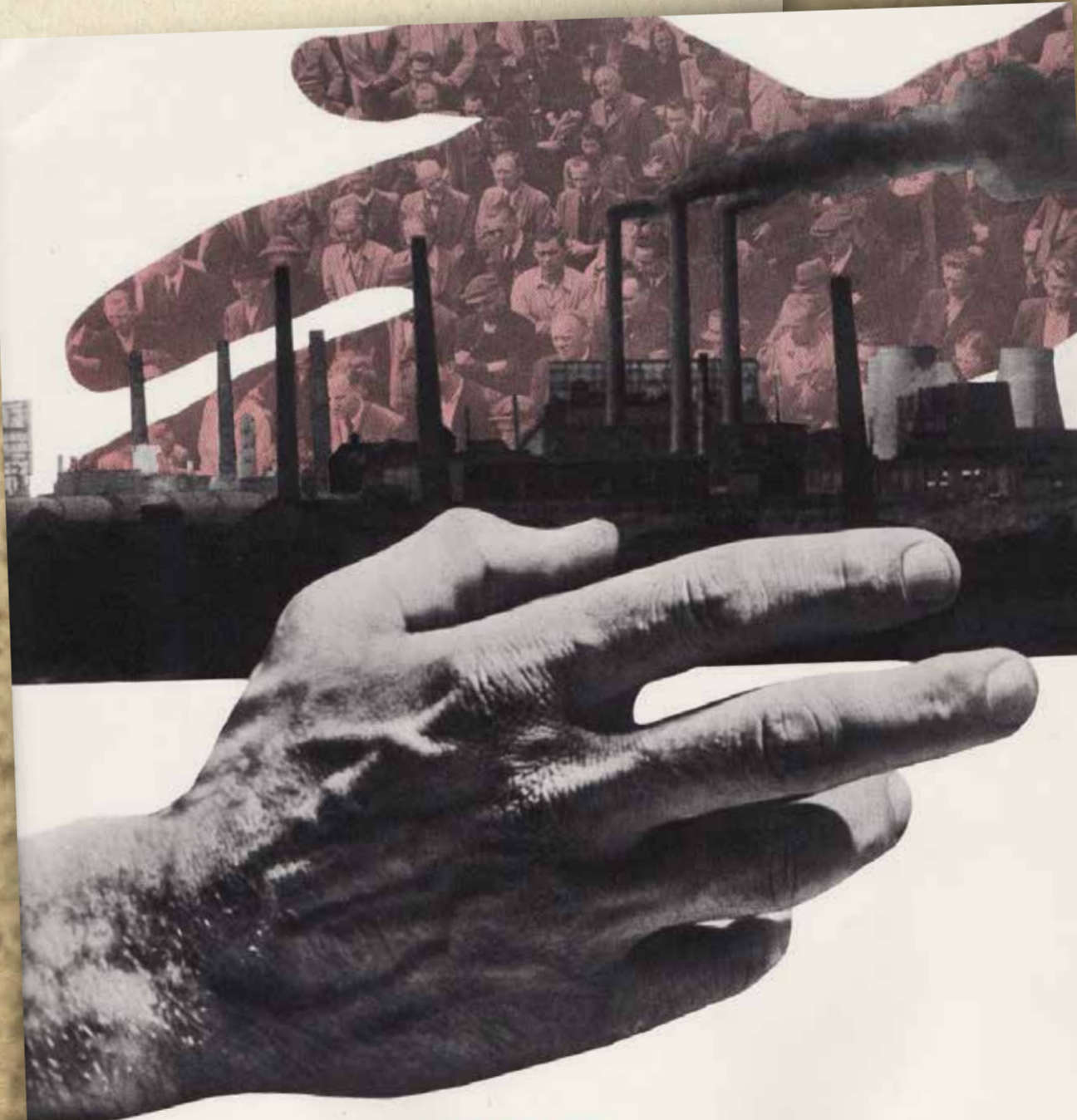
KOŠICKÝ VLÁDNÍ PROGRAM

Košický vládní program – oficiální publikace vysvětlující plány naší poválečné vlády vydaná ministerstvem informací v roce 1945. Jednotlivé stránky naznačují, čeho komunisté ve skutečnosti chtěli docílit. Prosazovali tvrdě své návrhy a demokratičtí politici některé z nich podporovali, u jiných kladli odpor, ale nakonec podcenili sílu komunistů, jejich rozhodnost a směřování k absolutní moci.

JAK VELKÁ BUDE NAŠE PÍLE – TAK VELKÁ BUDE NAŠE ODMĚNA

Vláda, opřená o pracující lid, uvede celé hospodářství rychle do chodu.
 Soukromá iniciativa podnikatelů, řemeslníků a živnostníků, sloužící lidu, bude všemožně podporována.
 Sovětský svaz a západní spojenci nám pomáhají.

PRACUJÍCÍ LID SI BERE ZPĚT CO MU PATŘÍ

Všechen majetek Němců a Maďarů pod národní správou.
 Majetky, které byly uloupeny okupanty, budou vráceny bezúhonným bývalým majitelům.
 Národní správa družstev a ostatních podnikových organizací odevzdá tyto organizace očistěné do rukou lidí.

VOLBY 1946 OTEVŘELY CESTU K MOCI

Lidé po válce věřili, že demokracie je pevná a že o znovuzískanou svobodu nemohou přijít. Mnozí žili své každodenní životy, prožívali radosti i strasti a politiku vůbec neřešili. Ve státě založeném Masarykem na demokratických ideálech věřili institucím, spravedlnosti, politikům. Po válce strmě narůstal počet těch, kteří **upřímně věřili komunistům**. Ti slibovali sociální spravedlnost a lepší životní úroveň pro všechny. Sympatie voličů měly ukázat volby poslanců do Parlamentu v květnu 1946. KSČ ve volbách zvítězila a v čele s Klementem Gottwaldem sestavovala vládu.

Představitelé ostatních politických stran sledovali, jak **komunisté posilují svůj vliv**. Především v policii a armádě, ale **týkalo se to rovněž médií**. Získávali nad nimi stále **silnější kontrolu**. Měli totiž své lidi a zcela dominantní vliv na ministerstvu informací. Jejich média cíleně útočila na nekomunistické ministry, které prezentovala jako neschopné, a v karikaturách je zesměšňovala. Před volbami svou agitaci ještě vystupňovali a zcela záměrně přitvrdili styl svého vyjadřování.

ZIVNOSTNÍCI A OBCHODNÍCI!

Občané svobodné lidově demokratické Československé republiky,

VOLTE KOMUNISTY!

Jednačtyřicet procent voličů tehdy hlasovalo a odhlasovalo otroctví v ruském područí na kolik generací dopředu. Pak už se nikdy nic nedalo spravit, pak už žádné svobodné volby nebyly. Pak už byly jen kriminály, procesy, popravené ženské a znova kriminály, pak už byla jen ta obrovská lavina asijské lži, to smrtící sevření asijského hnoje. Ať mi nikdo nevykládá, že tohle ti tehdejší voliči nemohli tušit!

– Jan Zábřana, spisovatel a překladatel, deníky

Ani my, ale ani komunisté nečekali tak přesvědčivé skóre. V KSČ zavládlo nadšení a hned se plánovalo, jak volebního triumfu mocensky využít. V ostatních stranách to byl šok.

– Pavel Tigrid, publicista a spisovatel

Ve volebním programu KSČ nebyla vůbec žádná zmínka o třídním boji ani o diktatuře dělníků. Hovořilo se tam o poválečné obnově republiky, o solidaritě a poctivé práci, o naději na lepší svět, o boji proti fašismu. Většina komunistů nevypadala hrozivě, ale nadšeně, vesele a odhodlaně.

– Heda Kovályová, vzpomínky

Klid, síla, šťastná budoucnost republiky

S komunisty do lepších časů

1946

Mlada Horáková slaví úspěch ve volbách a stává se poslankyní Národního shromáždění. Věnuje se sociálním otázkám, problematice hospodářství a zahraniční politice. Dostává se do stále častějších konfliktů s komunisty, svými kritickými postoji je dráždí, a proto se dostává hledáčku Státní bezpečnosti.

Nikdy nebylo soukromé vlastnictví půdy rolníků tak rozmnoženo, jako když v čele ministerstva zemědělství místo velkostatkářů je komuniste.

Za necelý jeden rok **140.000 ČESKÝCH ZEMĚDĚLSKÝCH RODIN** DOSTALO usedlosti do soukromého a dědičného vlastnictví.

Komunistický ministr zemědělství prosazuje, aby zemědělci dostali půdu levně a v sociálně odůvodněných případech i zdarma.

Za celých 20 let prvé republiky pozemková reforma nebyla dokončena.

JAK SE PROVÁDĚLA?

630.000 drobných uhasilů dostalo průměrně po 1 ha půdy, 2.000 slytkářů dostalo po 100 ha půdy. Takový zaslutí drobní příslušníci se jeden hektar průměrně 5.000 až 12.000 Kč, zatím co slytkář platil za jeden hektar i inventářem pouhých 300 až 800 Kč.

Tak pomáhají komunisté rolníkům! VOLTE KOMUNISTY!

Nová pozemková reforma prosazuje všem zemědělcům, Peníze, které s ní stáčí národní pozemkový fond, budou použity výlučně pro zvelebení celého československého zemědělství.

MILIONOVÁ KOMUNISTICKÁ STRANA ZAJISTÍ ROZKVĚT NAŠÍ VLASTI

1.000.000

POJĎTE S KOMUNISTY

Milionový člen KSČ František Ješek rolník z Hané: Rozhodl jsem se jít do té strany, kterou jsem nejistěji štít v republice. Jsem tam, protože jsem ne slovy, ale skutky.

LEGITIMACE

ČSL

ČESKÁ NÁRODNÍ STRANA LIDOVÁ

UODMĚLNĚNÍ Státu

Ženy VOLÍ KOMUNISTY

Komunisté a náboženství

Každé učení, které chce spravedlnost a nový lepší řád na zemi, bývalo ve své době pronásledováno. Tak jako vládců starého Říma pronásledovali, mučili a křižovali první křesťany, kteří hlásali lásku k bližnímu a chtěli svět bez křivdy a vykořisťování - stejně tak hitlerovci a kapitalisté pronásledovali, mučili a vraždili komunisty, bojovníky za svobodu, pokrok a spravedlivé uspořádání světa.

Komunisté dostali za pravdu! Jsou dnes vedoucími činitelem v naší zemi. Reakcionářům zbyla poslední zbraň - nízká pomluva! Aby zmátli nšvřivčí lid a odvrátili ho od cesty, kterou ho vede komunistická strana, roztrhávají starou hitlerovskou lež, že komunisté jsou úhlavními nepřáteli náboženství a církve.

MY KOMUNISTÉ, PROHLAŠUJEME,

že plně uznáváme demokratickou zásadu svobody svědomí a náboženského vyznání, stejně, jako uznáváme svobodu výkonu náboženských obřadů.

Náboženství pokládáme za vnitřní a soukromou věc každého jednotlivce, a zejména odmítáme rozpoutávat v otázkách náboženských jakýkoliv boj, který by ohrožoval jednotu národa. Naopak pokládáme za daleko důležitější dohodnout se se všemi lidmi dobré vůle o tom, jak společně pracovat ke štěstí a blahobytu národa. - Vážíme si proto také všech vlasteneckých kněží, kteří statečně proti fašismu bojovali a dnes při výstavbě republiky upřímně pomáhají.

Prohlášíme, že ideály křesťanské pospolitosti a lásky k bližnímu nejsou v rozporu s naším snažením po šťastném světě bez vykořisťovatelů a fašistů.

Jenom nepřítelé těchto ideálů, různí kazimírové a čertotčci, kteří chtějí rozlohat zůravě kořeny naší nové republiky, bojují dnes proti komunistům.

Věřící lidé milují pravdu! Vědí, že bez hrdinného boje Sovětského svazu a bez obětí, které přinesli komunisté na oltář národa, neznělo by již nikdy česká řeč ani v kostelích. Proto věřící lidé odmítnou lži a pomluvy reakce!

Půjdou s komunistickou stranou, která je neoddělitelnou součástí naší nové demokratické republiky!

VOLÍME KOMUNISTY 1

SOCIALISMUS?

Ano! národní a československý!

ČESKOSLOVENSKÁ STRANA NÁRODNĚ SOCIALISTICKÁ

KSČ

kolik klasů tolik hlasů

SOCIALNÍ DEMOKRACIE

116 NÁRODNÍ AK. MÁJ, ZAMELA VYTISKLA STÁTNÍ TISKÁRNA VE VARNŠTEJNĚ

Pro republiku Masarykovu a Benešovu

4

Československá strana národně socialistická

ÚNOR 1948 – KOMUNISTÉ SE ODKOPALI A PŘIZNALI BARVU...

Převzetí moci komunisty v Československu v únoru 1948 bylo pro občany tvrdým nárazem reality. Proti svobodně smýšlejícím lidem a odpůrcům režimu nasadili komunisté teror. Tito lidé byli systematicky zastrašováni. Akční výbory zbavovaly nepohodlné občany práce, vylučovaly je ze škol a dalších organizací. Nyní už komunisté nemuseli své záměry skrývat. Své vítězství a nikým nekontrolovanou moc si náležitě užívali.

V prvních měsících a letech budování nového režimu se komunisté zaměřili na **budování černobílého obrazu světa**. Svůj záměr podpořili **mediálními kampaněmi nevídaného rozměru**. Oslavovali „vítězství dělnické třídy“, veškerá média nabízela optimistickou vizi světa plného hojnosti a vyvolávala budovatelské nadšení. Zároveň však otevřeně využívali tisk, rozhlas i film k zastrašení veřejnosti. Proměnili je v účinný a tvrdý prostředek pro manipulaci veřejnosti. Právě jejich prostřednictvím útočili na odpůrce režimu, které obviňovali z nečistých úmyslů i neúspěchů své politiky.

Stručně řečeno, komunisté použili týchž metod k dosažení puče, které byly původně použity nacisty a později komunisty v jiných satelitních státech.

– Laurence Steinhardt, americký velvyslanec ministru zahraničí Marshallovi, 26. února 1948

Ne, nečekají nás dobré časy. Národ dostali do rukou bezohlední hráči. Místní diktátoři rozleptávají život; ne, nedá se v tom žít. /.../ Je to režim, který zabil Jana Masaryka, politicky zabil Beneše, terorizuje, vězní a zbavuje obživy demokratické a myslící občany státu.

– Jan Zábrana, spisovatel, deníky

Bylo to období neuvěřitelných kontrastů. Navenek bylo všechno normální. Totální kontrola jedné strany. Diktatura. /.../ Do umění a architektury byl nastolen socialistický realismus jako jediná možnost. Moje rodina a já jsme se snažili přežít. Duševně. Fyzicky. Ze starých známých se stávali komunisté.

– Jan Kaplický, architekt, o letech 1948–1951

Nový pojem v našem národním životě: prověrka! Obludné slovo slučuje v sobě cosi ze španělské inkvizice a z instituce veřejného pokání. Jako všechno, co k nám dnes přichází ze Sovětského svazu /.../ Nikdo si nesmí myslet, že má vyhráno, když je členem KSČ. Musí být stále připraven na to, že bude „prověřován“, tj. rentgenován nelítostnými paprsky partajnického slídilství, a že bude odhozen na smetiště pro nějakou úchytku.

– Čestmír Jeřábek, spisovatel, 12. října 1948

10. března 1948

Po komunistickém převzetí moci se Milada Horáková na protest vzdává funkce poslankyně, stalo se to v den tragické smrti Jana Masaryka, ministra zahraničí. Je vyloučena z řady spolků a organizací. Některé ji „vyakčnily“ (vyloučily), jiné se jí zřekly. Milada Horáková pomáhá obětem čistek a lidem usilujícím o emigraci. Je v kontaktu s politiky, kteří před komunisty odešli do zahraničí. Nevzdává se a zůstává věrná ideálům demokracie a odporu vůči totalitě.

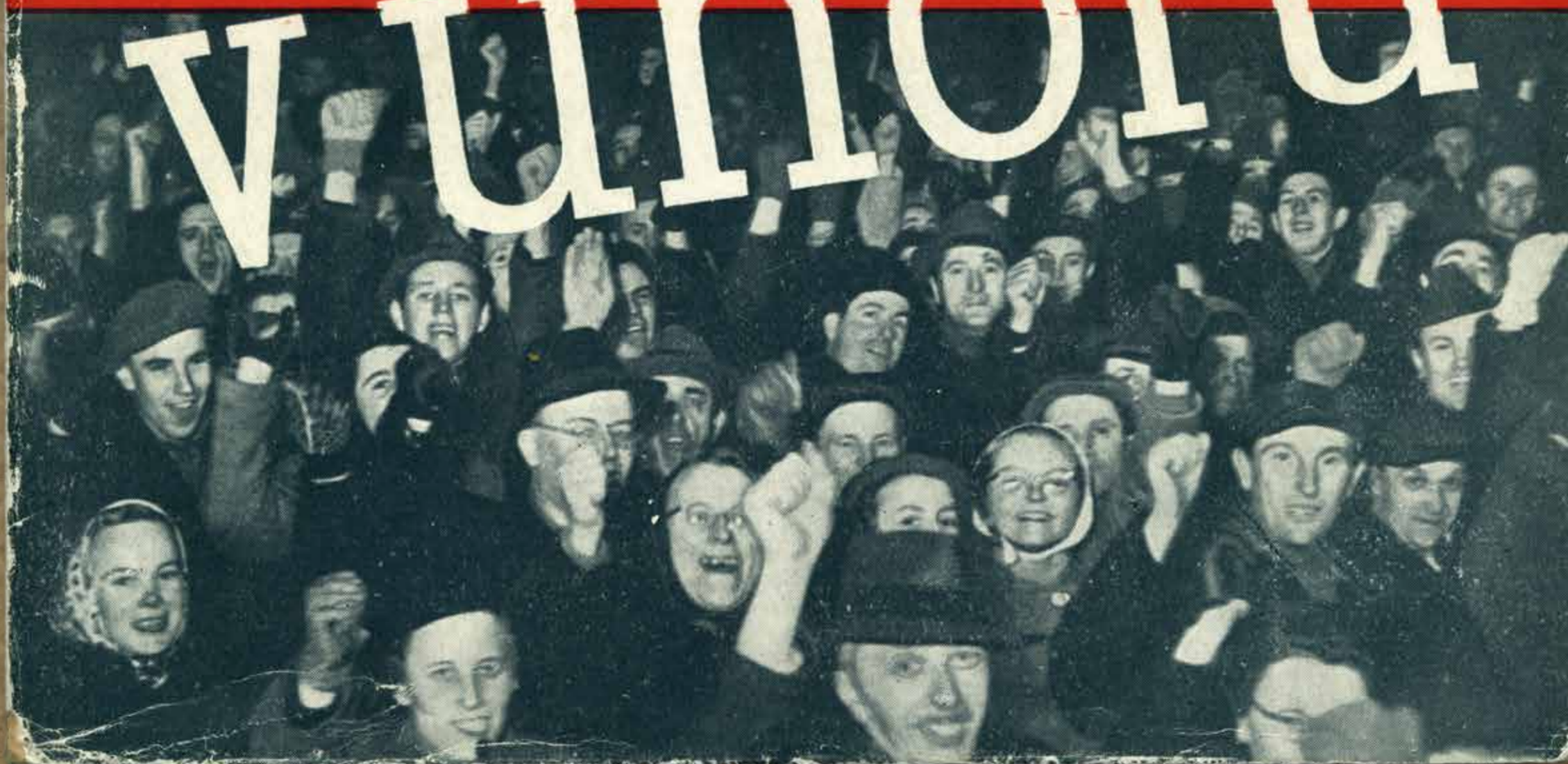
OBÁLKA OSLAVNÉ PUBLIKACE
Jak to bylo v únoru – únor 1948

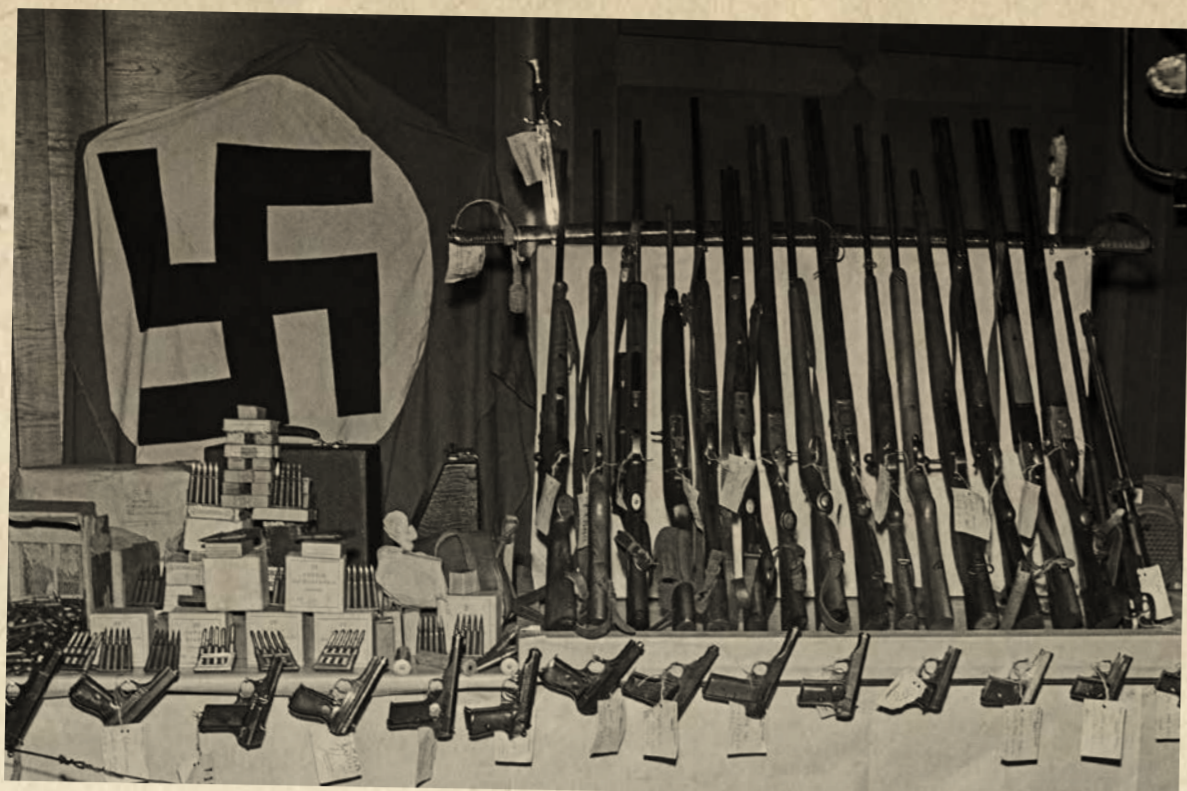

Jak to bylo

SVOBODA - TUČKOVÁ - SVOBODOVÁ

V ÚNORU

TEROR – ZOSTŘENÍ BOJE PROTI „TŘÍDNÍM NEPŘÁTELŮM“, PROCESY, PROCES H

Atmosféra strachu, udávání a špiclování, která společnost ovládla, vedla nakonec k děsivému vyústění. **Komunistická moc přistoupila ke zcela otevřenému násilí.** Nepohodlní lidé byli zatýkáni, vystaveni fyzickému i psychickému násilí a většina z nich nakonec skončila ve věznicích a pracovních táborech. **Represe postihla různé skupiny osob od politiků po dělníky.** Perzekuce byla doprovázena veřejným zostouzením „třídních nepřátel“. Vše probíhalo pod dohledem sovětských bezpečnostních poradců.

Nejhanebnějším dokladem bezpráví, jehož cílem bylo zastrašit občany, byl **proces s Miladou Horákovou a spol.**, který byl **připraven a navrhnut jako divadelní představení.** Před Státním soudem stálo ve dnech 31. 5. až 8. 6. 1950 celkem 13 obviněných. Jednání provázela nevídaná agresivita soudců a prokurátorů. Do sálu se mohly dostat pouze prověřené osoby a publikum se každý den měnilo. Komunistům se tak podařilo vnést do soudní síně nový prvek, kterým byl organizovaný hněv lidu. Stejně jako celý soud i rozsudky byly předem připraveny. Uložené tresty byly **neuvěřitelně kruté – padly 4 rozsudky smrti.**

Nepřiměřeně dlouhé výslechy ve dne i v noci, zcela nedostatečná, zkrácená strava, nedovolení větrat celu, u výslechu stát v plátěných kalhotách a blůze v pantoflích při dokořán otevřeném okně (listopad – březen), často dřepy, pokud jsem byl na cele, nesmět si sednout a stále chodit, i jídlo ve stoje, bez vycházek, až do března žádný styk s rodinou, turzení, že mi zavřeli ženu a sedmnáctiletého syna, několik týdnů v noci buzení (na zaklepání vyskočit ze země, postavit se ke dveřím a hlásit číslo 1408, a to v různých intervalech mnohokrát za noc), nářek a řev z vyšetřujících místností ve IV. patře – sám jsem byl ve třetím – to vše u mě pravděpodobně způsobilo zaktivizování tuberkulózy.

Josef Nestával, souzený v procesu s Miladou Horákovou, do protokolu v roce 1969

Chci vás upozornit, že hlavního líčení se účastní jen vybraní pracovníci ze závodů z celé republiky, kteří se budou denně střídat, nebude tam nikoho, u něhož byste mohl nalézt sluchu, nebude tam ani nikdo z vaší rodiny. Bylo by proto beznadějně, kdybyste se chtěl pokusit užít místa obžalovaného jako politické tribuny, a stejně bychom vám v tom zabránili. Situaci svou i druhých byste však jen zhoršil.

Instrukce vedoucího vyšetřovací skupiny StB pro Josefa Nestávala

Neplačte – neteskněte moc – je mi to takhle lepší než pozvolna umírat. Dlouhou nesvobodu už by mé srdce nevydrželo. Takto se rozletím zase do polí a luk, strání a k rybníkům, na hory i v nížiny. Budu zase nespoutaná, a ten klid a mír... Ptáci už se probouzejí – začíná svítat. Jdu s hlavou vztyčenou...

Milada Horáková, poslední dopis, 27. 6. 1950

27. září 1949

Milada Horáková je zatčena, měsíce tvrdě vyslýchána a zcela účelově vydávána za hlavní organizátorku údajného spiknutí. Mnozí z jejích „spolupracovníků“ se viděli poprvé v životě až před soudem. Během vykonstruovaného politického procesu byli všichni vystaveni nenávistné kampani a ponižujícímu zacházení.

Jménem republiky a jejího lidu

**Rozsudek státního soudu dopadl plnou vahou
na odpornou bandu velezrádců a špionů**

**Odporná banda velezrádců a špionů dohrála
svou hanebnou roli**

**Rozsudek státního soudu dopadl plnou vahou
na odpornou bandu velezrádců a špionů**

Odsouzení celým národem

**Všechnen československý lid plně schvaluje
spravedlivý rozsudek nad velezrádci**

**Svěddecké výpovědi novým dokladem o nejtěžších
zločinech souzených velezrádců a špionů**

Výpověď obžalované M. Horákové

**Špionáž, rozvrat, návrat ke kapitalismu –
program agentů ve službách podněcovatelů války**

Pracující lid vyjadřuje své rozhořčení nad zločiny velezrádců

**Chtěli válku proti republice, aby kapitalisté
mohli znovu vykořisťovat náš lid**

První den přelíčení: Obžalovaná Horáková se přiznává k nejtěžším zločinům

**Celouzemízní rozhodný hlas lidu:
Republiku si rozvracet nedáme!**

Pracující žádají přísné potrestání velezrádců a rozvratníků

**Teroristickými akcemi chtěli zmařit mírovou
výstavbu naší země**

**Bdělost našeho lidu zmařila spiknutí bandy záškodníků a špionů,
spolčených s imperialistickými diplomaty**

**V tisících resolucí odsuzuje náš lid
bandu špionů a velezrádců**

**Rozdrtili jsme bandu zrádců,
rozdrtíme každého nepřítele lidu!**

Újezdní tajemník s. Jiroušek z Lanškrouna: „Vzít na ně špagát, protože na ty lumpy je kulky škoda. V Lanškrouně se dělníci s odporem dívají na drzost dr. Horákové, kterou naši nepřátelé pokládají za hrdinku, a jedině řádné a důsledné potrestání může zabránit tomu, aby reakce zdvihala hlavu.“

dálnopis krajského výboru KSČ Pardubice, 2. 6. 1950

5/ Organisování veřejnosti: Veřejnost bude organisována celostátně, s denním měněním publika; výběr veřejnosti bude zaměřen především na dělnické vrstvy, pracující venkov, pracující mládež, školy vnitra a spravedlnosti. Vstupenky budou dávány předem hradně na jména a v krajích zajistí krajští sekretáři předem předložením jmenných seznamů návštěvníků. Přesný plán organisace veřejnosti připraví s. Dr. Klos do zasedání příští schůze.

PROCES – TEATRÁLNÍ PROPAGANDISTICKÁ KAMPAŇ

Proces doprovázela nevídaně **útočná mediální kampaň**, která měla několik cílů. Především **vyvolat nenávist** k představitelům hodnot předúnorového demokratického Československa. Komunisté chtěli rovněž **zastrašit svobodně smýšlející lidi** natolik, aby si rozmysleli, zda otevřeně vystoupí proti režimu. Jejich cílem bylo také podnítit ty, kteří komunismu stále věřili, k „bdělosti a ostražitosti“. K tomu, aby sledovali své přátele, spolužáky a spolupracovníky a udávali je Státní bezpečnosti.

Stejně jako během únorové krize vsadili komunisté i tentokrát na mobilizaci mas. **Veškerá média již byla plně pod jejich kontrolou**, a tak neponechali nic náhodě. **Zapojili tisk, rozhlas, filmové zpravodajství i rozsáhlou síť agitátorů** v obcích, městech a na pracovištích. Proto byly součástí kampaně kolektivní **rezoluce** z továren, škol, úřadů, žádající nejpřísnější tresty pro souzené a slibující překračování výrobních plánů. Novináři psali na stranickou objednávku, zcela podle instrukcí a své články skládali z předem připravených politických frází.

Soudruzí, souhlasíte s tím? ... Všichni zvedli ruku, tak jsem zvedl taky ruku. ... Tenkrát podobné schůze měly mechanické, strojové rituály. Já osobně vůbec neměl tušení, kdo je Milada Horáková. To jméno jsem na schůzi Československého rozhlasu slyšel poprvé. Vůbec jsem to nesledoval... Teprve když jsem přišel domů, byl sám se sebou, řekl jsem si: Člověče, jak můžeš zvednout ruku, že souhlasíš s popravou člověka, kterého vůbec neznáš? A to mě od té doby straší. ...

Arnošt Lustig, spisovatel, vzpomínky

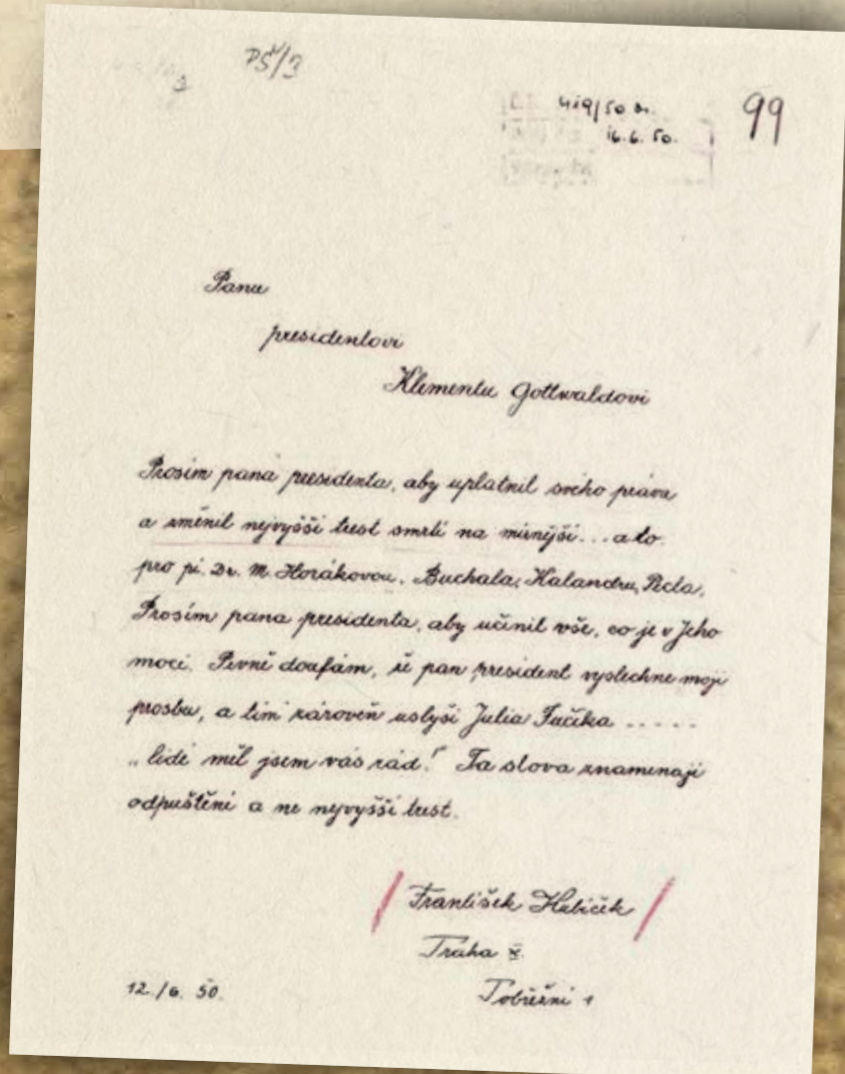
My příslušníci SNB ostravského kraje prohlašujeme před dělnickou třídou a všemi pracujícími našeho kraje a naší vlasti, že nemáme nic společného s těmito vyvrheli našeho národa, kteří ve svých zločineckých plánech a po touze za kariérou stali se placenými agenty západních imperialistů a zradili zájmy naší dělnické třídy.

Jak pracující lid našeho ostravska, tak i my příslušníci SiB žádáme, aby tyto vyvrhelové vlastního národa byli odsouzeni tak, jak káže zákon lidu!

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti
Ostravského kraje.

Nenecháme je zakuklit v podzemí. I tady je dopadneme a zničíme. To je naše odpověď nepřátelským útočníkům. Vypořádali jsme se s Horákovou, Peclem a společníky. Vypořádáme se i s mandelinkou bramborovou - americkým broukem. Ubráníme a očistíme naše pole, naši úrodu od americké nákazy.

Československý filmový týdeník, červenec 1950

8. června 1950

Milada Horáková je odsouzena k trestu smrti. Hrdě odmítá žádat prezidenta republiky o milost, učiní tak až její dcera a advokát. Za omilostnění odsouzených k smrti se přimlouvají známé a vážené osobnosti demokratického světa (Albert Einstein, Jean-Paul Sartre, Winston Churchill, Eleanor Rooseveltová a další). Nepomohou ani jejich prosby a Klement Gottwald rozsudky trestu smrti podepíše.

NEJHANEBNĚJŠÍ KNIŽNÍ OBÁLKA
Milada Horáková a pochodující wehrmacht

Soudní proces s dr. Horákovou a spol.

MIROSLAV DVOŘÁK - JAROSLAV ČERNÝ

ŽOLDNĚŘI VÁLKY

MÍR

Obálka knihy *Žoldnéři války*

REZOLUCE – DĚTI ÚSTY DOSPĚLÝCH

V propagandistické kampani se komunisté zaměřili také na děti. Využili vyzkoušené postupy sovětských soudruhů, kteří věděli, že **děti jsou ovlivnitelnější než dospělí**. Režim je proto záměrně „kradl“ rodičům a snažil se mladé lidi vychovávat mimo rodinné prostředí. K **cílené manipulaci** proto byly využívané školy, tábory v přírodě, sportovní oddíly, a hlavně mládežnické organizace. Pionýr pro mladší a Československý svaz mládeže pro starší. Děti měly, jako „noví socialističtí lidé“, poučovat své rodiče a vychovávat je ve správném „světovém názoru“.

Mediální tlak vytvářel záměrně jednoduchý, doslova pohádkový svět, ve kterém byli jen dobří a zlí. Proti zlým lidem dávné minulosti se měly právě děti jasně postavit. Z tohoto důvodu k soudu přicházely **rezoluce dětských a mládežnických kolektivů**, pionýrů, svazáček a školáků. Kdo psal doopravdy tyto texty, ve kterých se mísí dětská naivita s frázemi opsanými z dobového tisku, si můžeme dnes jen domýšlet...

Ze škol mizí některé paní učitelky a někteří páni učitelé. Někteří úplně do jiných zaměstnání, nebo někam do vesnických škol. Zůstávají soudružky učitelky a soudruzi učitelé. Začínáme rozumět tomu, že se něco jiného říká doma a mezi lidmi, co se zná, a něco jiného na veřejnosti.

Ilona O., vzpomínky na dětství v 50. letech, Hlinsko

ZVYŠTE BDĚLOST

Jan Noha

[...]

Bezstarostné děti na hřištích si hrály, starostlivé mámy doma pracovaly, práce svobodná se lidským štěstím chvěla, avšak strana, třída, ostražitá, bdělá, postavila před soud podle rozvratníky s cejchem kapitalistické Ameriky, srazila tu ruku s ostrou dýkou zrad, nenechala vrazit nůž do našich zad!

Lidové noviny, 1. 6. 1950

My, žáci vrcholné školy v Bystřici pod Host., vím a rozhlásem, z novin, z domova a ze školy o státním soudu v Praze. Před ním stojí 13 velezrádců a špiónů, kteří pracovali proti naší republice. 12 milionů občanů ČSR podpalovali volání po míru a jen několik špatných lidí chce válku. My chame ve hřadu pracovat!

Přejeme si, aby všichni zrádci a vypravidači byli spravedlivě odsouzeni a potrestáni. Tak aspoň všem osobám nepřátelům republiky najde na podobná darebáctví chud.

V Bystřici p. H. 6. června 1950.

*Věrně
Jiří Jaroslav Jáborský
Troškova Anna
Rumanová H. Garida J.
Kozák Č.
Baran Indra.*

Sešla se tu věru pěkná směs vyvrhelů: dva bývalí milionáři, kteří chtěli válku, aby mohli opět být milionáři. Tři zkrachovalé politikářky, spjaté s milionářskými podvodníky svou nenávistí k pracujícímu lidu, jimž Vítězný únor udělal tlustou čáru přes jejich pletichářský rozpočet. Šly celý svůj život proti lidu, a proto je vyhodil vítězný lid na smetiště dějin. Z bahna tohoto smetiště usilovaly o návrat ke své pochybené „slávě“ cestou velezrady, vraždy a atomové války. /.../ Jako zákeřné chobotnice, které se bojí světla, protože by se v něm zjevila celá jejich ohyzdnost, snažila se hrstka politických ztroskotanců napadnout naši výstavbu a naše budování...

článek z dětského časopisu Pionýr

27. června 1950

Mlada Horáková je popravena ve věznici na Pankráci jako poslední ze čtveřice odsouzených dlouho trvajícím škrcením bez klasické oprátky. Její ostatky jsou zpopelněny a nebyly dosud nalezeny. Následuje 35 návazných politických procesů v celé republice. Justiční vražda vyvolá nebývale silný mezinárodní ohlas. Od roku 2004 si tuto tragickou událost připomínáme jako **Den památky obětí komunistického režimu**.